

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Vocatio ad Crhistianæ perfectionis iugum tollendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

quebantur Ducem: nō dedignātes adeo vilem & molestum laborem arripere qui tale sui Ducis exemplum videbant. Hunc ergo in modum gloriosissimus Dux noster IESVS, cupiens ad Euangelicam perfectionem amplectendam nos animare, mortificationis securi in sua manu arrepta, grauissimam sibi crucem aptauit, quam sustulit, ducens vitam suam in magnis laboribus, & horrendis cruciatibus: eamque amittens, vt peccata, omnesque hostes nostros vinceret, ac profligaret. Et suis militibus intus in corde suggerit statim: *quod me lumine fidei vidistis facere; cito facite*: abnegate vos ipsos, tollite crucem vestram, quemadmodum me facientem vidistis; & sequimini me, imitantes quicquid ego facio. Est adeo efficax hoc verbum cum tali exemplo, quando lux cœlestis illud manifestat, vt feruentes huius Domini milites, absque mora, & magna celeritate ascendant post ipsum h ad montem Myrrha, magnaque promptitudine securim manu arripientes toti in eo sint, vt se ipsos mortificent, sibi que fabricent crucem sui Ducis similem: vt & viuant & moriantur in ea; & sancta quadam æmulatione de eo contendunt; non quis maiorem honorem aut delicias assequatur; sed quis plures ramos secet, maiusque onus portet, non contenti mortificationibus à DEO præceptis; sed alias sponte adentes, ad eiusdem sequenda consilia: magnam felicitatem reputantes, quod suum Ducem in omnibus imitari possint, quæ ipse ad nostrum exemplum fecit.

§. 2. *Vocatio ad Christianæ perfectionis iugum tollendum.*

QVONIAM verò prædictæ nunc Vocationis ratio seueritatem quandam præfert in ipsis verbis, quæ solet debilia corda tertere: voluit Dux noster suauiori alia ratione seueritatem illam mitigare, ac dulcorare. a *Venite, inquit, ad me omnes, qui laboratis & onerati estis: & ego reficiam vos. Tollite iugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum & humilis corde: & inuenietis requiem animabus vestris. Iugum enim meum suauis est, & onus meum leue.* O ineffabilis dulcedo Christianæ vocationis! quomodo hæc cohærent: tollite crucem vestrâ, & sequimini me: & venite ad me, qui onerati estis, & ego reficiam vos. si onus est crucis, quomodo est leue? quod si leue, quomodo est crux? sed utique quod caro non assequitur, & ipsa natura satis discernere non potest, id spiritus cœlesti lumine illustratus facile intelligit, quomodo Christus D. N. cum vocet, vt portet suum iugum, legem scilicet Euangelicam cum onere præceptorum eius, & auctario consiliorum: quæ ad facilius pleniusque implenda ipsa præcepta, valde conducunt.

I. NAM si rationes perpendas, quas ipsamet Vocatio pro se affert; intelliges imprimis, nullum onus grauius esse peccato; nec iugum horrendum magis, quam Dæmonis sit, ac mundi ipsius: quorum leges & onera sub-

cunt

h Cant. 4. 6.

Cruc tibi
exemplo
Christi fa-
bricanda.

a Mat. 11. 28.

eunt peccatores. Audi ipsos damnatos: *blasphatus sum in via iniquitatis, & perditionis, & ambulavi in viis difficilibus.* subierunt enim innumera mala, & pœnas ex suis peccatis ortas. Si igitur in humeris tuis centenarium portabas, quo ablato quinquaginta tantum librarum pondus tibi imponitur; & si iugum ferreum aut plumbeum, quod tuas ceruices premebat, tibi auferatur, imponatur verò ligneū, idq; valdè subtile: an non existimabis, onus esse leue, iugumq; suauissimū, quod nunc portas, si cū illo priore conferatur? quo die hoc te Deus beneficio affecit, vt sua gratia iustificaret: abstulit à te grauissimum tuorum peccatorū onus, & à Dæmonis tyrannide liberauit: qui quasi alter Pharao affligebat te lateribus crudis conficiendis, qui miseram tuam animam grauissimè premebant, cum periculo ad abyssum vsque inferni deprimendi: Cuius oneris loco, iugum suæ legis, quæ gratia appellatur, imposuit: eò quòd Sacramenta, quæ in ea sunt, tantum ad onus illud portandum gratiæ conferant, vt fiat leuissimum, tantoque deuotionis oleo iugum ipsum inungit, vt suauissimè feratur, in xta illam Prophetæ sententiam: *c auferetur onus de humero tuo, & iugum de collo tuo: & computrescet iugum à facie olei.* si enim Sacramenta ipsa, vt oportet, accipias: tantum ex eis feruoris spiritum ac deuotionis accipies, vt magna tua oblectatione, Dæmonis iugum excutias, vt Christi suscipias: qui iuuabit illud portare cum gratia vocationis, quæ propria est Christianismi: quemadmodum per aliū Prophetam promittit, dicens: *d Ero eis quasi exaltans iugum super maxillas eorum: & declinasti ad eum, vt vesceretur.* Sicut enim fiet, vt iugum graue non sit; nec eos premat; daboque eis spiritualem cibum, vt eo veicantur, quem per ipsa Sacramenta distribuo: ex quo tantum proficient, tantamque induent fortitudinem, vt laborem non sentiant. Ne itaque animo deficiās, frater, cum vitā Christianam audis esse crucem, & iugum imbecillitati carnis tuæ contrarium: non enim tuis, sed DEI viribus illud portabis, qui suam tibi gratiam impertiet; nec solus feres, sed concomitante Christo, qui onus alleuiabit; & refectio, quam tibi offeret, sufficiens est, ad cor tuum commutandum, & ex debili ac timido, impavidum, robustum, strenuumque faciendum.

Ad errorem tuum amplius relegendum, attentius perpende, quid tibi promittat, cum dicit: *discite à me, quia mitis sum & humilis corde: & inuenietis requiem animabus vestris.* An non vides, obtulisse se eum ad remouendam omnem tuorum onerum intolerabilem molestiam; dandum verò summum in eisdem leuamen? Nihil enim adeò intolerabiles efficit huius vitæ labores, atque impatientia & superbiæ repugnantia, quæ inferni est viuum exemplar: nec quicquam magis eosdem minuit, quam mansuetudo, patientia, & humilitas; quæ eos in purgatorium,

& non-

b Sap. 5. 7.

Iugum
Christi leue
respectu ali-
orum.

2.

c Isa. 10. 27.

Sacramentis
iugum
Christi fit
leue.
d Osee. 11. 4.

3.

e Eccl. 40.1.

*In mundo
maior pres
sura.*Ser. 1. de E-
piph.*Mansuetu
do & humi
litas crucem
mitigant.*

f Luc. 10. 3.

4.
*Premium
crucis mag
num est ve
lox.*
g Io. 11. 26.*Etiā in
hac vita.*h Marc. 10.
30.

& nōnunquā etiam in paradilum cōuertit. Existimas fortē, filios huius sæculi non ferre sua onera, & cruces? audi Ecclesiasticum dicentem: *e iugum graue impositum est super filios Adam à die exitus de ventre matris eorum, usque in diem sepulture.* quis in mundo euadit morbos, lites, persecutiones, passio- nū rebellionem, & innumera alia mala: & quid ea omnia reddit grauiora, & molestiora, quam impatientia, & superbia: eò quod propriae voluntati ad- uersentur: at patientia, & humilitas admittit ea libenter: imò si illę perfectę sunt, etiam gaudent: gaudent enim & exultant cum talia eis imponuntur. Quamobrem S. Leo Papa: *nihil, inquit, arduum humilibus, nihil asperum mi- tibus:* DEVS enim copiosa sua gratia omnia reddit illis facilia. Si igitur Saluator ipse te ad impatientiam & superbiam deponendam; suam verò māsuētudinem & humilitatem amplectendam inuitat; & ad vtrumque præ- standum gratia vocationis, & admirando suo exemplo adiuvat: quomodo non erit onus eius leue, & iugum suauissimum? & quomodo anime tuę re- quem non inuenies, si pondus aded graue ab ea reijcias? & quid aliud sunt mansuetudo & humilitas, nisi Spiritus Sancti alæ, quibus ad quietis locum volatur? & rotæ curruis Euangelicę legis, quibus incundissimè possis eam vehere: & arma, quibus milites Christi hostes suos oppugnant, & vincunt. Ita enim ipse dixit suis discipulis: *sate: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos.* Nectamen mittit illos inermes: si enim sicut agni eunt, mansuetudine & humilitate vestiri: his armis ipsos lupos superabunt, & inuenient optatam suis animabus requiem.

DENIQUE præmij spes iucundum facit laboris onus: & quod præmium est vicinius, eò labor redditur leuior. Quomodo ergò iucundus non erit leg- is Euangelicę labor: postquam baptismus cęlestes portas aperuit: adeoq; propè est requies æterna? hæc requies est, quam Redemptor ipse clariùs promisit, cum dixit: *q qui mihi ministrat: me sequatur & vbi ego sum, illic & minister meus erit.* Vbi autem erat tunc ipse Dominus, cum hoc promisit: vt intelligamus, vbi futuri simus, si eum sequemur? erat quidem ipse corpore in terra; sed spiritu in Paradiso; patiebatur, & sustinebat labores tanquam peregrinus in hoc mundo: sed summis gaudijs plenus erat, tanquam perfe- ctè beatus. Quod idem proportione quadam & ipse habe bis si perfectè e- ius vestigijs insistas. Duplex enim animæ tuę leuamen obtinebis; alterum in futura vita, cum iam de facto cū Duce tuo eris in cælo; alterū verò in hac vita, vbi simul cum afflictionibus corporis, quas sustinet Viatores, aliquas spiritus iucundas oblectationes percipies: illis similes quibus beati fruun- tur. Nam eiusdem Domini promissio est, quod sit *h nunc in tempore hoc cen- ties tantum daturus simul cum persecutionibus, vt eas faciles reddat ac iucundas.*

CONSIDERA itaque, ô Christiane, suauitatem vocationis, qua Christus

D.N.ad

Iugum & onus
CHRISTUS

D.N. ad iugum & onus (quæ ipse SVA appellat) portandum inuitat; & experieris, optimè tecum agi, si annuas. Ipsius aut iugum, quia ipse est huius legis, horum præceptorum, & consiliorum Euangelicorum author: ipse est: quia ipsemet super se illud tulit, omnia ea opere explendo in nostrum exemplum: Ipsius est, quia ipsemet tuo collo illud imponit; sed simul tecum illud portat, adiuuans te sua potente gratia: Ipsius etiam est crucis onus, quia primus eam tulit; & ipsius ordinatione, aut permissione pars illa, quam tuleris, tibi contingeret: ipso tamen tecum eandem tollente, ne sub ea deficias. Cùm igitur, qui te vocat, mitis sit, & humilis: mitis in tolerandis peccatorum iniurijs; humilis in conuersando cum paruulis: simulque DEVS est infinitus, auxiliator, omnipotens, duxque sollicitus: qui nunquam non aspicit suos milites, nec suum eis subtrahit subsidium: gratias ei age, quod sancta sua Vocatione te ad sequendum vocauerit: & stude, *ei* *vestigia*, quàm possis proximè *sequi*: pedem scilicet tuum, vbi suum ille posuit, imponendo. Quid autem est *proximè* illum sequi, nisi magno amore sequi: amor enim rei nos amate cõiungit; & amoris frigiditas separat ab eadem. Et quemadmodum qui alium à longè sequitur, facillè eius aspectum amittit; nec potest ipsius *vestigia*, vt ea terat, inuenire; qui verò proximè sequitur, facillè eadem terit: ita si **CHRISTVM** omninò remotè sequaris, corde scilicet tepido, aut frigido: citò ille tuum conspectum effugiet: ac proinde facillè in eius imitatione deficies. quemadmodum euenit Sancto Petro in nocte passionis eius, de quo dicitur, *Petrus autem sequebatur eum à longè*, animo scilicet valdè in amore frigido, ideoque tentatione accedente, ex magna timiditate negauit, se eum agnoscere. Quòd si magni te facias, quòd strenus sis miles, magnoque amore Duce tuum **I E S V M** prosequaris; amor efficiet, vt prope ipsum semper ambules, gressibus & *vestigijs* eius semper inhærendo, ita vt cum S. Iob dicere possis *Vestigia eius secutus est pes meus: viam eius custodiu,*
Et non declinaui ex ea. à mandatis labiorum eius non recessi,
Et in sinu meo abscondi verba oris eius: ne aliquid contra ea facerem.

1. Pet. 2. 21.

Christum
proxime se
quaris.k Mat. 26.
.8.
Non à longè.

I Iob. 23. 11.